

подкашиваюсь: Краката му са подхълъвача. Зк, 133. Едва що прочети Милчу писмото, краката му са растрепераха, коленетъ са подхълъвача и той седна долу. 117.

Подхόдък Подхόждамъ Подхόдвамъ ил. дл. подхожу: На стърна стоите зет-отъ; кунъ него подходитъ девойкини-отъ братъ со везана риза. *M. p. 516.*

Подхопникъ Подхопявамъ ил. дл. (ср. потропникъ, -ивамъ) подпрыгну, подпрыгиваю: По хората мома-та показва голъмъ благороденъ характеръ и живость въ прѣстживаніе-то си или подхопяването си въ играющ-та игрж. Ч. 64.

Подцивиламъ ил. св. (*Мак.*) вм. поцивилъ, зацивилъ, — заржу: Тодору коня подцивили, като цвилеше, думаше: „Тодоръ си спощи загина отъ мила майка рождена“. *M. 134.* Подцивилиъ Павлова конь Рано, рано денъ неделя. *M. 135.*

Подчинѣкъ Подчинявамъ ил. дл. 1) подчиню, подчињу. 2) причиню, -јю: Фанаріоты подновили олеліи-ты едно врѣмя подчинены отъ Нѣмците по крайбалтійски-ты и крайлабски-ты страни. *Л. Д. 1872 р. 223.* **Подчинѣкъ** са **Подчинявамъ** са подчиниюсь, -налюсь.

Подшивъ с. м. подкладка: На възель би ей тый сичкитъ би свързалъ, на брашно би азъ васъ синца ви стрилъ, че и на дяволътъ на подшивъ! (да чорту съ подкладку). *Ревизоръ, 131.*

Подшикъ Подшивамъ ил. дл. подошью, подшиваю: Сатъ суга, мамо, да ида, Гирдана да си дунажа И кужуха да си пудша, Сукмана да си пудлатя. *Бонч. 87.*

Подъ с. м. **Подове** мн. ч. 1) этажъ: Термиты-ты (едны бѣлы мравки) градятъ сграды — на толкова подове (катове) колко-то трѣбува за да уцѣлѣютъ отъ много-то води кон-то тамъ чисто заливатъ. *Л. Д. 1873 р. 171.* 2) полъ: Точило є четверохълънъ съждъ отъ дебѣлы тѣлни съставлень и скованъ на лика воденичнаго пода. *Пк. 74.* Да се роди раж до пода, до пода (до тавана). *Б. Е. Люб. 23.*

Подъ предлогъ 1) а) подъ (въ мѣстномъ значени): Заспала ю малка мома Вѣв година под трандѣфилъ. *Д. 68, 1—2.* Влѣзла ю Марійка въ градинка Под чѣрвѣна-та калинка. *Д. 58, 1—2.* Златни крили пудъ мишиница. *D. S. 6. 5.* Мило байково агънце Какво ми ю сладко заспало, Като теленце под мама. *Д. 43, 49—52.* „Ни пладнахми и за тебѣ има Добаръ дѣлъ гозба отъ мори риба, Отъ мори риба въ сребаренъ сѫханъ, На пулицата пудъ паницата“. *З. 255.* Язъ ща ида съ ламия да говоримъ, Я вия съсъ срели-те и громове-ту Подъ земя искушайте, Подъ нази огашъ турите Ламия да изгурите. *D. S. 8, 23—27.* Околината на Вѣтрень, съ бѣлгарско сиромашко село подъ сѫщето име. *Л. Д. 1876 р.*